

לראש הממשלה: נשיאה טובה!

בנין נושא על כתפיו, ואין צריך לומר על לבו, את נושא ארץ ישראל, כבד אבל יקר, וקר מזה, אף מזה אמריקני, טישקלו בשלל הקודש, טישקלו גם דם, דם שנשפך ודם שעלול להי' שפך.

ואת זאת הוא יודע. מנהם בנין, ועל כן כה אבסורדית היא הדאגה המובעת אימה אישם שמא חל כירסום בעמדתו, או שמא יכניעוהו לא קרטור ובדווינסקי וואנס. כי אם ומכרסמים מכית, שארץ ישראל לא משאת נפש היתה להם, כי אם משא גוף, שיש לסרוק אותו בכחיר סבלות הגון...

אל דאגה, ידידים מודאגים, רק בנצרות נמצאת הנוסחה: "אני מאמין אף על פי שהוא אבסורד". יהודים, ובמיוחד תלמידי דבוטניסקי, שהדר אינו אצלם עניין של נימוסים היצוניים בלבד, כי אם נאמנות לב עד כלות, רשאים ר' חייבים להיות בטוחים: לא רק מתוך נאמנות לבוחריו היום, גם מתוך נאמנות לתורת ז'בוור טינסקי ובית"ר, גם מתוך נאמנות לשכל הר ישר, ובמיקרה זה היום, מיקרה יהודה ושומרון שבדינו, גם מתוך נאמנות - חי אלוהי הפאר דוכסים - לעקרון הציונות המפא"ית: היש הקיים, ואין צריך לומר מתוך נאמנות להבסי חה שניתנה למתיישבי אלון-מורה למחרת הר בחירות ולנציגי גוש-אמונים ערב היציאה ל" ארה"ב: אל דאגה, לא לשם כך בחרה ההשגחה מלמעלה והבוחרים מלמטה במנהם בנין כראש ממשלת-ישראל, כדי שיגשים מפות יריבים וגם אויבים.

אל יחשוש הלב מפני דבר שאי-אפשר להע' לות על הדעה, ואף נוסף על המשא הכבד אשר עליו ועימו משא זה של דאגת-שווא, של אבסורד.

נשיאה טובה, כבוד ראש-הממשלה, המשא כבד ומכובד ויקר, יתכן שבארה"ב יכבדו עליו ועליך עוד יותר, העם מוכן לשאת עמך, הוא בוטח גם בך, בטח גם בו.

ב. מי תאום לירושלים ?

דועיר מכה עירית-אומה לירושלים, לא-לקודם ככפי אויבי ירושלים שלנו? מה זה? כבר ימים אחדים מודעים על ההכנות להכרזה שי כואת, ועדיין לא היתה תשובה ישראלית? והרי לא מדובר באיזו הכרזה פתמית והדי-צדדית שם, באותה מכה ערבית-מוסלמית, כי אם כי הכרזה משותפת, בנוכחותם של ערבים העומד דים לצאת מכאן, מירושלים, שגם לדעת הצה"ר רות שבינוי ישראל, תישאר לעד בירת ישרי אל, כדי לקבל מירי מכה זו, עיר ומרכז לאי כה ולשטנה לישראל, את כתב התאום.

ולא כתב בלבד, כי אם גם כסף של ממש, על מנת להקים באל-קודס זו אוניברסיטה ער' בית מסלמית, שתהיה הגדולה מכל האוניבר'ר סיסטות הערביות, ואף מקום כבד הוקצב לכר, בהו הזיתים, ואולי אף נבחרו כבר - לפי שעה - בלה התאב בלבד - דמננות היפות שבהר זה לפאר קתדראות באוניברסיטה זו ?

ועל כל זה מכריזים וכותבים בגלוי, ולפחות עד כתיבת שורות אלו לא עלה על דעת איש להודיע שירושלים מותרת על כבוד זה, והיא לא תתקנא אם כבוד זה יוענק למוסקבה של ברז'נייב או לקמפלה של אידי אמין, קסונו מ' כל החסדים, ועד כה לא קם מישרד ישראלי - שהרי לכל הדעות אצלנו על ירושלים חל חוק ישראל - לאסור על נכבדים אלה לנסוע ולהשתתף באקט זה, שאין צריך להוכיח שהוא אקט עויין, שורשו עויין, כוונתו עוינת בכל, כיוונג התואם ובמטרה התרבותית, הכל בכל מכל, הכל עויין ומסוכן, ולא די בכדיחות דעת של ראש העיריה - המציע שסגנו מר מצא, שהעיר על כך וחבע תנוכה, יסע להשתתף ב' טקס... הערבים אינם מתבדחים.

דבר זה יש לקצץ כאינו, לא תאום, ולא אוניברסיטה ולא שום מעמד ערבי חדש לעיר בנוסף לצרות הקדושות מימים שעברו, על ממשלת-ישראל לפעול מיר, בטרם תיקבענה עובדות בטרם יוטבע בתודעת העולם עצם הר' מושג: מכה - ירושלים תאומת, ובכלל, בימים של ערב תשעה באב, מן הראוי שידעו, שנרע: אין ולא תהא לירושלים עירית-אומה, לא רק מכה, גם לא ניו-יורק ר' סאריז ורומא ומסקבה, היא מיוחדת במינה, כשם שמיוחדים אנו, לכל היותר אפשר לומר: העם היהודי הוא התאום של העיר הזאת, הן עם לבדד ישכון כנגד, איכה ישבה בדד", והיא גם איננה יושבת בדד ולא תשב עוד בדד, ולא יחומה ולא אלמנה עוד, ואינה מבקשת לח מאמצים ואחים-תאומים לא במידבר ולא בציוויליזציות....

"נסיעה טובה!" שייטא, אהרבה, הטיבה וראי תעניק גם מנוחת-ימה לנוח הנייעם יתרי על המירה, ואולי אף עדיף היה אילו הנליצו הרומאים על הנסיעה באוניה, מרניע יותר, ממועד יותר, ואף-על-פי-כך, או שטא דורא נישום כך מטלף יותר, כי מה החיסוון? הי להצים בו-ערים? הנפט בו-ער?

אלא שאני רוצה לברכה השיגרתית הזו להוסיף ברכה: נשיאה טובה, כי אכן כבד הר משא שהוא נושא עמו הפעם, ודאי שראש הר ממשלה פטור מסחיבת חבילות וודאי גם הנ"י רת מיוחדת, אפילו זו המישפטית המתוחכמת, וגם מכדיקות מכס הוא פטור, שהרי לא נחשד על הוצאת דולארים, גם אילו היו לו, לעומת זאת, כבד המשא אשר לו ואשר עליו, משא הלב והמוח, ואני מרשה לעצמי לומר: כבד מכל מה שהוטל על ראשי-הממשלה שקדמו לו, ש' הרי להם לא קדמו ממשלות שהכניסו את ישראל למצב מדיני חמור, להתחייבויות נס"י גה.

לראשי-הממשלה שקדמו לו, אלה מיסודה של מפא"י, היה קל יותר, לא קלות-דעת חל"י לה, לא קלות ראש, אך קלות תנועה ותמרון, כי ללא אותו משא כבד אך מפורש וברור, כבד מכיוון שמפורש וברור, של התחייבויות על-פי המצטון שלו עצמו ועל-פי רצון רוב רובם של בוחריו, לא עוד ווויכוח הטראגי על מטרת הציונות המפורשת והברורה (ל' קורא הצעיר ולעולה החדש אכן, נכון, לא ייאמן אך אמת ונכון: היו שחלקו על הצורך להגדיר שמטרת הציונות היא מדינה יהודית...), וקביעת דרכים על פי ההכרח שבמטרה זו, ר' לא שום מטרה שבדמיון וחזון של "שתי גדות לירדן", מטרת כיבוש ר"ל, כי אם המשא הר כבד המפורש והברור לקיים בדינו את היש הקיים, כמעט על טהרת האידיאולוגיה של הר ציונות המעשית, ההתחייבות המפורשת וה' ברורה ככול-החיים לקיים בדינו לפהת את יהודה ושומרון, לאחר שנדמו משום-ימה הר תביעות של "אף-שעל", וזאת בנוסף, וגם כ' כמותן כבר, לאידיאולוגיה היסודית של בית"ר ואצ"ל.

מפא"י לא ידעה משא כבד כזה, היא ידעה תמיד לנסח מטרות במעורפל, כדי שתוכל תמיד להצביע על הישגים, ולא קשה להצביע על הישגים כשמחלמים ממה שלא הושג, ממה שהוחמץ, ממה שהוקרב והוסקר, אילו גם ב' עטיו של אותו עירטול המטרה וערפל הרצון, לא שציונות זו קלה היתה, חלילה, אף היא קשה היתה, רוויית דם ויוע, אבל היא הקלה על עצמה על-ידי צימצום המטרה, אי-הגדרתה וההתחמקות מאחורי "תנאים איבייקטיביים", שחיפו לעמים על כשלונות או חוסר בשחון והכרה סובייקטיביים.

*

גם זה משא כבד שנושא עימו מ' גל' להוכיח - כשם שהוכיח באמצעים אחרים בימי המחללת - שרצון ואמונה והכרת כרחה סובייקטיביים - יש בהם כדי לשכנע את מה שנראה כ"תנאים אובייקטיביים".

והמה עוד שברור לו שחלק גדול מהקשיים האובייקטיביים האלה של היום (חלק גדול ולא הכל, כמוכן), נובע מהקו הנפתול של הממש' לות הקודמות אשכול-גולדה מאיר-רבינ'רס-ר' דיין-אבא אבן (וכמוכן שהשמות דיין - אבן לא מתוך שיגרה נשתרבבו לכאו). לכאורה קיימת סטיקה חז'ל: המוציא מחברו עליו הראייה", וכל כובד הראיות מחייב את אויבינו ולא אותנו, שהרי אנחנו מחויקים ביהודה ושומרון, אלא דא עקא, שעד כה הח' זקנו כהם - באשמת אותם השמות שהוכרנו - כפי-הדון לא לנו, ומשום כך על המשא הי' כבד אובייקטיביית נוסמים המישקולות ששמו עליו ללא צורך וללא צדק וללא תבונה ראשו הממשלה ושרייה-חזון ושרייה-נפתון שקדמו ל' ממשלת בנין, וגם אותם הוא חייב לסחוב עימו, ולו גם בנוסחה המלכודת של 241, ומטעמי המשכיות של מישרד דמוקראטי ולא מהסכני, לא סחח בנין בהודעת רבתי שכל "הנדריים" של קודמו אינם מחייבים עוד.

משא יהודה ושומרון, משא ארץ-ישראל היה כבד מכדי כתסיהם, ועל כן הוצג מנחם בנין במקומם, ובמשא זה חייבים ויכולים ל' שאת עימו כל אלה שרצו ורוצים לשאת כמשא, ולא אלה שזה היתה להם כבד משוא, והיסטו דרך להיטטר מהמשא, יהודה ושומרון אינם בגדר משא על בנין, אלא אם כן התחייבות לא לנטשם עוד, ומי שיתבע כנשיא ארה"ב לעמוד בהתחייבויותיו שלפני הבחירות, שומה עליו שלא יפטור עצמו מכך.

*